

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Bona Virgo. 24. Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

ipfomet Imperatore CHRISTO, caput iterum coronandum securi subdidit; cū prius ad ejus imperium corruissent omnia Numinum simulachra, & cacodæmones se esse, non Deos, ultrò edixissent, verissimo omnium, quod unquam dederunt, oraculo. *Ex Metaphr.*

Deus ipse omnium rector ac Dominus cum omnium Angelorum militiâ certamen tuum expectat, tibiq; contra Diabolum dimicanti parat æternitatis coronam. S. Amb. in Epist.

S. BONA VIRGO. 24. Aprilis.

A Ge virgo animo, hæ tibi leges feruntur. Lecto pudico cubato. Vestis cilicium esto. Vt latrones domesticos effugias, pudorem peregrè ad Divum templa circumfero. Nempe duras, & verè æreas leges fixisti. Quid vis dicam? Tu non potes quod isti & istæ? addo quod virguncula BONA potuit, cui vix septenni has leges ipse summus Legislator Christus tulit, annuente & probante virgine animo. quid? quòd ultrò non lecto, sed stramine iuvolvit pudorem, si non tam molliter, certè securiùs dormiturum? quòd non semel, sed decies ex Italiâ ad S. Iacobi sepulchrum in Galæciam abiit? quòd tres omnibus septimanis dies non nisi pane & aquâ traduxit, & reliquis, quibus opiparè vixit, leguminibus vixit, etiam tunc, cū ab Hierosolymitano itinere & longâ Saracenorum captivitate redux continuâ febris laboravit? Superi! quis nostrum agro corpusculo facit tam ægrè? Nimirum Virgo facit, ut periclitanti pudicitie medicinam faciat. Et arrisit his studiis Christus ipse, qui Ierosolymæ ad sepulchrum suum orantis Bonæ capiti ter manum suam imposuit, & post.

post quadragintadiale ieiunium traductum, in eadem cremo à Virgine, in quâ ipse traduxerat olim, annulo sibi visendus desponsavit, multisque aliis miraculis ornavit. Ultimò è vitâ BONâ interitum cantusque abiit. Quid miraris lector? dum vixit, flevit. Ex Bzovio 12. tom. ann. Eccl.

Fidelis & religiosus animus ea, quæ sunt celestia, concupiscat, & divinarum promissionum avidus in amorem se incorruptibilis boni & in spem veræ lucis attollat. S. Leo Papa in Ann. Assump. suæ serm. 2.

S. MARCVS 25. Aprilis.

MARCVS ut primùm res Christi gestas litteris consignavit, à Petro Alexandriam legatus est: cum ipso etiam Evangelium in urbem penetravit. Cùm enim sub portâ Anianus cerdo detritas Apostoli soleas reficeret, subulâque in lævam exerrante, Deum, ut sit in adversis, inclamaret, MARCVS vulnere remedium fecit, & Anianum magno operæ pretio ad Christi Religionem traduxit. Sed cùm ob quotidiana fidei incrementa MARCVS insidiis appeteretur, Anianum pro se urbi Episcopum dedit, ipse Pentapolim abiit, Indidem biennio post Alexandriam rediit, ubi ad aram ipse Dominicæ Resurrectionis festo die captus raptatusque per urbem, Paschalis pro Christo factus est victima. Eâ nocte Angelus nomen suum Marco albo Cæli inscriptum monstravit, & Christus ipse magno præsens fuit solatio: postea luce cùm laqueo gula implicaretur, tam citò constringi non potuit, quin celerior anima ad Superos evolare. Cadaver ne tortores exurerent, coorta, repenti tempestas rogam omnia cum bustuâ disjecit. Nunc de illius tumulo Italia Germania que